

Posudek vedoucího bakalářské práce

Šmídová Kateřina: *Role sexuálního násilí na ženách v konžském válečném konfliktu*

Kateřina Šmídová si pro svoji bakalářskou práci vybrala značně obtížné téma sexuálního násilí a jeho role v občanské válce v Demokratické republice Kongo a domnívám se, že se s ním popasovala velmi dobře.

Cíl práce, stejně jako výzkumnou otázku a vybranou metodu (instrumentální případovou studii) považuji za vhodně zvolené. Pozitivně hodnotím i autorčinu samostatnost při výběru teoretického rámce práce, kterým je teorie strategického znásilnění.

Poněkud kritičtější musím však být minimálně ve čtyřech ohledech. (1) Struktura práce klade příliš velký důraz na kontext (problematika sexuálního násilí na ženách a popis občanské války), ale neúměrně méně prostoru pak věnuje samotné analýze, která by měla být nejdůležitější částí práce – takto čítá pouze necelé čtyři strany textu. (2) Ačkoliv se jedná o téma nezpracované, bylo by k němu dozajista možné dohledat více odborných zdrojů (samozřejmě zahraniční provenience) či alespoň na některé ze zdrojů přesněji odkazovat a vyhnout se všeobíhajícímu odkazům typu „United Nations. <https://un.org>“. A konečně, (3) formální stránka práce by mohla být ještě lepší, kdyby autorka více zapracovala na stylistice, formulaci a návaznosti jednotlivých vět a pasáží. Odstranila by tak formulace typu: „*Tato teorie je zde podrobněji rozpracována. S touto teorií je pak...*“ (s. 11). V závěru by dle mého soudu neškodilo lépe zpracovat pasáž o výsledcích analýzy jednotlivých proměnných, kde není čtenáři od počátku zcela jasné, který ze čtyř faktorů autorka nepovažuje za potvrzený.

Všechny tyto (a další, zde nezmiňené) nedostatky však nejen že vyváží, ale jednoznačně převáží prokázaná schopnost autorky samostatně si vybrat vhodné téma, metodu i teoretický rámec a na základě analýzy pak dospět k vlastním závěrům, kterými se autorka nebojí zpochybnit užitou teorii, pokud proto má pádné empirické důkazy. Konkrétně mám na mysli zejména autorčino zjištění, že velmi důležitou úlohu sehrávalo rituální znásilňování a že pachatelé byli často (oproti teoretickému předpokladu) i vojáci vládních sil. S posledním argumentem můžeme jistě polemizovat (např. s poukazem na možný vliv etnického původu jednotlivých vojáků či velitelů), ale samotné otevření prostoru pro vědeckou polemiku je myslím dobrým výsledkem bakalářské práce.

Vzhledem k výše uvedenému není překvapením, že práci rozhodně **doporučuji k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 30. 5. 2018

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.